

LISINSKI
SUBOTOM
SVIJET NA
DLANU
24/25

22. veljače 2025. u 19.30

BEČKI DJEČACI

JIMMY CHIANG, dirigent

U spomen na 200. godišnjicu
rođenja Johanna Straussa mlađeg

LISINSKI

BEČKI DJEČACI

JIMMY CHIANG, dirigent

ZAUVIJEK STRAUSS!

U spomen na 200. godišnjicu rođenja Johanna Straussa mlađeg

Johann Strauss ml. (obrada: **Gerald Wirth**)

Kaiserwalzer (Carski valcer), op. 437

Robert Schumann

Der Wassermann (Vodenjak), op. 91/2, br. 3

Felix Mendelssohn Bartholdy

Hebe deine Augen auf (K brdima oči uzdigni), iz oratorija *Ilija*, op. 70

Franz Schubert

Psalam 23 (Pastir dobri), op. 132, D. 706

Johannes Brahms

Četiri pjesme iz zbirke pjesama i romanci *Jungbrunnen (Vrelo mladosti)*, op. 44

Nun stehen die Rosen in Blüte (Sad kad su ruže u cvatu)

Die Berge sind spitz (Brda su oštra)

Am Wildbach die Weiden (Uz gorski potok vrbe)

Und gehst du über den Kirchhof (Kroz groblje ako prođeš)

Josef Gabriel Rheinberger

Inclina Domine aurem tuam ad me (Prigni uho svoje, Gospodine) iz *Šest himana*, op. 118, br. 4

Franz Schubert (obrada: **Oliver Gies**)

Erlkönig (Vilinski kralj), op. 1, D. 328

Johann Strauss ml.

Sängerslust-Polka (Pjevačka radost), francuska polka, op. 328

Johann Strauss ml. (obrada: **Helmuth Froschauer**)

Wiener Blut (Bečka krv), valcer, op. 354

* * *

Sebastián de Iradier Salaverri (obrada: **Gerald Wirth**)

La Paloma (Golubica)

Švicarska narodna pjesma (obrada: **Gerald Wirth**)

Vreneli ab em Guggisberg (Verica s Guggisberga)

Franz Bertolini (obrada: **Gerald Wirth**)

Müslle gang ga schlofa (Djetić spavati se sprema), austrijska uspavanka iz Vorarlberga

Ernst Thoma

Unz Wättr isch winti (Vjetrovito je vrijeme)

Hrvatska narodna pjesma (obrada: **Gerald Wirth**)

O more duboko

Korejska narodna pjesma (obrada: **Gerald Wirth**)

Arirang, ljubavna pjesma iz provincije Kyonggi Do

Richard M. Sherman, Robert B. Sherman (obrada: **Christi Cary Miller**)

Chim Chim Cher-ee (Dim dimini, dim dimini) iz filma *Mary Poppins*

Billie Eilish O'Connell, Finneas O'Connell (obrada: **Jennifer Lucy Cook**)

What Was I Made For (Za što sam stvorena) iz filma *Barbie*

Alan Menken (obrada: **Kirby Shaw**)

Under the Sea (Na morskom dnu) iz filma *Mala sirena*

Josef Strauss (obrada: **Gerald Wirth**)

For Ever! (Bez prestanka!), brza polka, op. 193

Johann Strauss ml. (obrada: **Gerald Wirth**)

An der schönen blauen Donau (Na lijepom plavom Dunavu), valcer, op. 314

Nakon koncerta s umjetnicima razgovara Zrinka Matić.

BEČKI DJEČACI

Bečki dječaci su pjevali na bečkom dvoru još od 14. stoljeća. Godine 1498. car Svetog Rimskog Carstva, Maksimilijan I., premjestio je svoj dvor i svoje glazbenike u Beč. Tada je dao upute da šest dječaka pjevača mora biti među dvorskim glazbenicima. Dječaci su došli iz različitih dijelova Svetoga Rimskog Carstva: Nizozemske, Italije, Njemačke i Austrije. Povjesničari su utvrdili tu 1498. godinu kao godinu osnutka Carske kapele bečkoga dvora (*Hofmusikkapelle*), odnosno kao godinu osnutka Bečkih dječaka. Sve do 1918. zbor je pjevao isključivo za potrebe carskoga dvora, na misama, koncertima, u privatnim i javnim službenim prilikama. Glazbenici kao što su Heinrich Isaac, Heinrich Ignaz Franz Biber, Johann Joseph Fux, Wolfgang Amadeus Mozart, Antonio Caldara, Antonio Salieri, Christoph Willibald Gluck i Anton Bruckner, radili su za zborom. Skladatelji Jacobus Gallus i Franz Schubert i sami su bili članovi toga zbora. Braća Joseph i Michael Haydn bili su članovi zbora katedrale sv. Stjepana u Beču i često pjevali s carskim dječaćkim zborom.

Godine 1918., nakon raspada Habsburške Monarhije, austrijska vlada preuzela je dvorsku operu, orkestar i odrasle pjevače, ali ne i dječaćki zbor. Josef Schnitt, koji je postao dekanom Carske kapele 1921., pretvorio je zbor Bečkih dječaka u privatnu ustanovu. Bivši dvorski dječaćki zbor pretvorio se u danas poznati zbor Bečki dječaci (*Wiener Sängerknaben*); carska odora zamijenjena je mornarskim odijelcem, koje je onda bilo u modi. Nije, međutim, bilo dovoljno novca za uzdržavanje dječaka pa je zbor od 1926. počeo održavati i koncerte izvan kapele, izvodeći motete, svjetovne skladbe i – prema željama samih dječaka – dječće opere. Rezultat je bio sjajan. U samo godinu dana zbor je nastupio u Berlinu (gdje im je dirigirao Erich Kleiber), u Pragu i Zürichu. Uslijedile su Atena i Riga (1928.), Španjolska, Francuska, Danska, Norveška i Švedska (1929.), Sjedinjene Američke Države (1932.), Australija (1935.) i Južna Amerika (1936.). Od 1926. zbor je bio na više od tisuću turneja, u više od sto zemalja.

Danas zbor ima sto pjevača koji dolaze iz trideset zemalja. U dobi su od deset do četrnaest godina, a podijeljeni su u četiri skupine (*Bruckner, Haydn, Mozart i Schubert*). Zajedno ta četiri manja zbora godišnje prirede oko tristo koncerata, pred gotovo pola milijuna ljudi u publici. Svaka skupina provede od sedam do jedanaest tjedana školske godine na turneji, posjećujući gotovo sve europske zemlje i gostujući često u Aziji, Australiji i Americi. S članovima Bečke filharmonije i muškim dijelom Zbora Bečke državne opere, Bečki dječaci održavaju i tradiciju glazbenika bečkoga dvora: kao *Hofmusikkapelle* nastupaju na nedjeljnoj misi u bečkoj Carskoj kapeli, kao što se to činilo i davne 1498. godine. Zbor je sedam puta sudjelovao na Novogodišnjem koncertu Bečke filharmonije, prvi put 1977. godine uz dirigenta Willija Boskovskog, a posljednji put 2023. s Bečkim djevojčicama pod ravnanjem Franza Welser-Mösta.

Repertoar zbora uključuje djela od srednjovjekovne do suvremene i eksperimentalne glazbe. Moteti i pjesme za dječaćki zbor čine srž njihova repertoara koji izvode na turnejama, kao i posebne obrade za taj zbor, a najviše obuhvaćaju glazbu Beča, valcere i polke Lannera i Straussa.

I zbor i Carska kapela imaju dugu tradiciju naručivanja novih djela, još od carskih vremena, kad su skladatelji poput Mozarta, Haydna ili Brucknera pisali za taj ansambl. Austrijski skladatelji Heinz Kratochwil, Balduin Sulzer, Wolfram Wagner i Gerald Wirth pisali su za današnje Dječake. Benjamin Britten napisao je vodvilj koji bi se mogao izvoditi na turnejama, a australska skladateljica Elena Kats-Chernin napisala je za njih glazbeno-scensko djelo *Land of Sweeping Plains*.

Bečki dječaci izvode velika zborna i simfonijska djela, katkad kao dio *Hofmusikkapele*, a katkad s drugim orkestrima i muškim zborovima. Članovi zbora redovito na izvedbama drugih ansambala pjevaju solističke dionice, poput onih u *Chichesterskim psalmima* Leonarda Bernsteina.

U novije doba često nastupaju s Bečkom filharmonijom, Bečkim simfonijskim orkestrom, Londonskom filharmonijom, Statskapelle Berlin, Filharmonijom iz Osla i Simfonijskim orkestrom iz Pittsburgha. Nastupali su pod ravnanjem nekih od najistaknutijih dirigenata, poput Pierrea Bouleza, Nikolausa Harnoncourta, Marissa Jansonsa, Zubina Mehte, Marca Minkowskog, Riccarda Mutija, Kenta Nagana, Seijija Ozawe, Christiana Thielemanna i Simone Young. Zbor je također sudjelovao u opernim izvedbama u Bečkoj državnoj operi, Bečkoj Volksoperi i na Festivalu u Salzburgu. Članovi se pojavljuju kao tri dječaka u Mozartovoj *Čarobnoj fruli*.

U *Schubertchoru* pjeva dvadeset jedan dječak. Dječaci dolaze iz Beča, Burgenlanda, Donje Austrije, Tirola, Hrvatske, Češke, Njemačke, Mađarske, Južne Koreje i Ukrajine. Ove godine nastupaju na turnejama u Španjolskoj, Italiji, Sloveniji i Hrvatskoj te na Kanarskim otocima.

JIMMY CHIANG

Jimmy Chiang (Hong Kong) prvi je put pijanistički javno nastupio kad mu je bilo 13 godina. Rođen u obitelji glazbenika, s četiri godine počeo je učiti glasovir, a potom i violončelo i kompoziciju. U dobi od 16 godina primio je diplomu *Fellows* na Glazbenom koledžu Trinity u Londonu, preddiplomski studij glazbe završio je na Sveučilištu Baylor u Sjedinjenim Američkim Državama, a magistrirao je na Sveučilištu za glazbu i izvedbene umjetnosti u Beču.

Dirigentsku karijeru počeo je 2007. godine pobjedom na uglednom Međunarodnom natjecanju mladih dirigenata *Lovro von Matačić* u Zagrebu. Svestran je glazbenik, poznat po širini repertoara koji obuhvaća operna, simfonijska, zbarska i solistička pijanistička djela, ali i komornu glazbu.

Bio je šef dirigent Hongkonškoga panazijskog simfonijskog orkestra od 2008. godine, šef dirigent u Kazalištu Freiburg u Njemačkoj od 2009. do 2011., gdje je vodio brojne produkcije, te pomoćnik umjetničkoga voditelja na izvedbama Wagnerova ciklusa *Prsten Nibelunga* u Kazalištu Lübeck u Njemačkoj od 2007. do 2009. godine. Osim toga, kao gostujući dirigent radio je u Komičnoj operi u Berlinu, surađivao sa Simfonijskim orkestrom Castille y Leóna, Zagrebačkom i Hongkonškom filharmonijom te nastupao na Opernom festivalu u Eutinu u Njemačkoj, Međunarodnom umjetničkom festivalu FACYL u Španjolskoj, Međunarodnom glazbenom festivalu u Macau i Glazbenom festivalu Rohm u Kyotu, gdje je 2004. godine bio pozvan da uči i radi s maestrom Seijijem Ozawom.

U rujnu 2013. postao je zborovođa Bečkih dječaka. Zbor vodi na turnejama po Europi, Aziji i Americi, dirigirajući u prestižnim dvoranama, kao što su tokijske Suntory Hall i Opera City, njujorški Carnegie Hall i bečki Musikverein. Među ostalima, surađivao je s Bečkom filharmonijom i Bečkim simfonijskim orkestrom te s dirigentima poput Teodora Currentzisa, Marissa Jansonsa, Joane Mallwitz, Zubina Mehte, Corneliusa Meistera, Riccarda Mutija, Lorenza Viottija i Franza Welser-Mösta.

Godina 2025. u znaku je dvjestote obljetnice rođenja „kralja valcera“, **Johanna Straussa mlađeg** (1825. – 1899.), najistaknutijega predstavnika obitelji skladatelja valcera.

Osvrnuvši se na svoja postignuća, kad je 1894. slavio jubilej kao skladatelj i dirigent, Johann Strauss ml. zasluge za procvat valcera pripisao je svojem ocu te još jednom skladatelju starije generacije, Josefu Lanneru: „Oni su postavili osnove, a ja sam formu valcera proširio.“ Valcer u opusu Johanna Straussa mlađeg poprima sofisticiran oblik, u ravnoteži različitih melodija, fino izrađenih prijelaznih ulomaka, uvoda i *code*, koji su imali gotovo simfonijski značaj. Različiti glazbeni utjecaji, ne samo iz klasičnog okružja nego i iz romskog folkloru i židovskog *kletzmera*, unosili su dah originalnosti u njegove melodije. Njegovoj je glazbi svojstven spoj vedrine i melankolije, jer mu je život bio ispunjen razdobljima bolesti, psihičke iscrpljenosti i lošeg raspoloženja. Iako je skladao najljepše plesne taktove, sam nikad nije plesao.

Carski valcer skladao je za otvorenje nove koncertne dvorane u Berlinu, *Königsbau*, 1889. godine. Austrijski car Franjo Josip posjetio je njemačkoga cara Wilhelma II., dižući zdravicu u njegovu čast riječima „Ruka u ruci“. Isprva je Strauss tako nazivao taj valcer, ali mu je izdavač Fritz Simrock predložio naziv *Kaiserwalzer* kako bi imao univerzalnije značenje. *Kaiserwalzer* je prouzvoden u Berlinu pod skladateljevim ravnanjem 21. listopada 1889. godine.

Od početka je taj veličanstveni valcer bio omiljen, postavši jednim od skladateljevih najizvođenijih djela.

Najupamćeniji po svojoj glazbi za glasovir i po solopjesmama, kao i nizu simfonijskih i komornih skladbi, jedan od najvažnijih romantičnih skladatelja **Robert Schumann** (1810. – 1856.) unio je inovacije u brojne glazbene žanrove svojega vremena i stvorio neke nove. Njegov napredni stil, koji su mnogi njegovi suvremenici doživljavali kao ekscentričan i nerazumljiv, bio je jedan od najpopularnijih u tadašnjim glazbenim kretanjima. Schumann je nadahnuće crpio iz književnosti, u koju je bio uronjen gotovo jednako koliko i u glazbu, ali i iz svoje romantične veze s pijanisticom Clarom Wieck, koja je bila njegova najveća muza.

Tijekom cijele karijere Schumann je skladao na stihove najboljih pjesnika kasnog 18. stoljeća i prve polovice 19. stoljeća, poput Goethea, Eichendorfa, Heinea, Rückerta, Byrona i drugih, ali katkad i na stihove manje poznatih pjesnika. Ciklus od dvanaest solopjesama op. 35, nastao 1840. godine, u njegovoj *Liederjahr* – razdoblju potpune zaokupljenosti skladanjem solopjesama – napisao je na stihove Justinusa Kerneru, liječnika, ujedno i pjesnika omiljenog među suvremenicima. Njegovoj poeziji Schumann se vratio i 1849. godine, kad je skladao **Šest romanci za ženske glasove, op. 91**. Bila je to godina velike produktivnosti, u kojoj se dijelom posvetio i *Hausmusik*, odnosno karakternim skladbama, koje su uključivale i zbarske višeglasne pjesme.

Pjesma **Der Wassermann** (*Vodenjak*) treća je iz drugog sveska višeglasnih pjesama za ženske glasove (prethodno, iste godine piše i *Šest romanci za ženske glasove* op. 69). U pjesmi se govori o Vodenjaku iz rijeke Necker koji zavodi mladu djevojku te je odvodi u svoje vodeno kraljevstvo. Kerner je zasigurno poznao lokalne legende o rijeci Necker pokraj koje je živio dok je studirao u Tübingenu; češće su one uključivale vodene nimfe koje su muškarce odvlačile u vodene dubine. Kao i sve legende, inspirirane su stvarnim događajima, u ovom slučaju nesretnim smrtnim u dubinama rijeke.

Felix Mendelssohn (1809. – 1847.) odrastao je okružen najnaprednijim umovima svojega vremena. Njegov djed, Moses Mendelssohn, bio je ugledni filozof čiji su dom posjećivali tadašnji vodeći umovi njemačkoga društva, poput Humboldta i Hegela. Djeca iz obitelji imala su najbolju naobrazbu, a Felix Mendelssohn je odmalena pokazivao izniman glazbeni talent. Skladati je počeo vrlo rano i prve kompozicije objavio je kad mu je bilo jedanaest godina. S dvanaest je upoznao Goethea, Carla Mariju von Webera i Cherubinija, a njegova su brojna djela uspoređivali s Mozartovima.

Mendelssohnovi su interesi bili široki; kao mladić od dvadeset godina istaknuo se još jednim pothvatom, izvedbom Bachove *Muke po Mateju* s Berlinskom pjevačkom akademijom, čime je potaknuo ono što će se poslije nazvati Bachovom renesansom.

Mendelssohnovo proučavanje glazbe starijih razdoblja utjecalo je na njegov stil, koji se u mnogim aspektima izravno nastavljao na stil njegovih prethodnika: Bacha, Händela, Mozarta i Beethovena. Bio je to jasan, pristupačan glazbeni jezik, nadahnut često bliskim okruženjem – pejzažem, prirodom, poviješću ili književnošću.

Hebe Deine Augen auf (*K brdima oči uzdigni*), poznat i kao „anđeoski trio“, ulomak je iz oratorija *Ilija*, skladan za glasove dvaju soprana i alta, bez pratnje. Oratorij je modelirao po uzoru na djela Bacha i Händela. Prve ideje nastale su još tridesetih godina 19. stoljeća, ali oratorij je završen tek 1846., kad je i prouzvoden, i to na engleskom jeziku, prigodom gostovanja na Festivalu u Birminghamu.

Tekst toga trija temelji se na Psalmu 121, s podnaslovom *Čuvar Izraelov*, a pjesma se pjevala na hodočašćima. Stihove pjevaju tri anđela koja prate Iliju na njegovu putu u divljinu, odnosno na brdo Sinaj gdje će se susresti s Bogom.

Unatoč kratkom životu, **Franz Schubert** (1797. – 1828.) bio je jedan od najplodnijih i najutjecajnijih romantičnih skladatelja. Dobivši prve glazbene poduke od oca, 1808. godine uspijeva položiti audiciju za Carski dječjački zbor, osvojivši jedno od samo dva mjesta u zboru. Jedan od njegovih učitelja bio je Antonio Salieri. Zanimljivo je njegovo rano svjedočanstvo o tom zboru, koji je preteča današnjih Bečkih dječaka. Schubert je volio

zbornu školu, ali mu se nije sviđala hrana, što je otkrio u pismu svojem bratu, moleći ga da mu pošalje novac za hranu ili barem jabuku, „jer je teško opstati na kaši i čekati satima od jednog jadnog obroka do sljedećeg“.

Iako izuzetno talentiran, Schubert je cijeloga svojeg kratkog života morao podučavati da bi preživio, na njegov je opus svejedno izniman. Glavnu čine solopjesme, koje su temelj umjetnosti *Lieda* koja će se razviti u 19. stoljeću. Skladao je još osam simfonija, šest misa i velik broj komornih djela.

Psalam 23, naslova *Pastir dobri*, jedan je od najpopularnijih Davidovih psalama. Stihovi prenose temu o dobrom vladaru koji se skrbi za svoj narod i čuva ga od nevolja, kao što se pastir skrbi za svoje ovce. Posljednja dva stiha opisuju svečanu gozbu, zapravo posljednju gozbu, na kojoj će sam Bog pružiti gostoprimstvo vjerniku. Tekst psalma uglazbljen je u pjesničkom prijevodu Mosesa Mendelssohna, djeda Felixa Mendelssohna, a pjesmu je Schubert napisao za studentice na Konzervatoriju Anne Frölich, istaknute članice bečkoga glazbenog miljea i dobre prijateljice.

Nasljednik Beethovena i Schuberta na području simfonije, kao i Schumanna i Schuberta na području minijature, **Johannes Brahms** (1833. – 1897.) jedan je od najvažnijih skladatelja romantizma, koji u svojem stvaralaštvu zaokružuje niz stilskih odrednica prethodnog ranoromantičnog razdoblja, dajući im biljeg zrelosti i sveobuhvatnosti. Brahms je bio poput svjetionika u burnom moru različitih estetika kasnog 19. stoljeća, ostajući na tragu tradicionalnih žanrova simfonijske i komorne glazbe i *Lieda*, nasuprot lisztovskim i wagnerijanskim modernijim oblicima simfonijske pjesme i glazbene drame.

Brahms, koji je neko vrijeme bio umjetnički voditelj ženskoga zbora u Hamburgu, napisao je mnogo glazbe za visoke glasove, motete, *Lieder* i pjesme u stilu narodnih. Njegove *Lieder und Romanzen op. 44*, skladane 1859. i 1860. godine, sadrže dvanaest pjesama na stihove različitih pjesnika, od kojih su neki anonimni. Pjesme 7, 8, 9 i 10 nalaze se u zbirci *Jungbrunnen (Vrelo mladosti)* Paula Heysea i obično se izvode zajedno. Ta zbirka, objavljena 1850. godine (kad je Heyseu bilo tek 19 godina), sadrži pjesme koje se izmjenjuju s bajkama. U pjesmama se iščitava iznimno razumijevanje ljudske prirode (Heyse će 1910. dobiti Nobelovu nagradu za književnost), koju autor često opisuje dvoznačnim pjesničkim slikama, odnosno metaforama prirode. Brahmsove minijature, premda oblikovane u jednostavnom strofičnom obliku, obiluju pravim artizmom u oblikovanju višeglasja, primičući se katkad više madrigalu nego narodnoj pjesmi.

Rođen u Lihtenštajnu, kao sin kneževa rizničara, **Josef Gabriel Rheinberger** (1839. – 1901.) bio je glazbeno čudo od djeteta; već je kao sedmogodišnjak postao orguljaš župne crkve u Vaduzu, a s osam godina je predstavio svoju prvu skladbu. S 12 godina upisuje se na Konzervatorij u Münchenu, a s 19 se pridružuje akademskom osoblju, podučavajući glasovir i kompoziciju. Dugi niz godina utjecao je na svoje mnogobrojne studente, među kojima su bili Engelbert Humperdinck, Ermanno Wolf-Ferrari, Richard Strauss i mnogi drugi. Godine 1877. postao je dvorski skladatelj bavarskoga kralja Ludwiga II., velikoga zaštitnika glazbe i umjetnosti, koji je podupirao i Wagnera (sagradio je bajkoviti dvorac Neuschwanstein nadahnut Wagnerovim *Lohengrinom*). Pod okriljem Ludwiga II., Rheinberger je prosperirao, skladajući brojna crkvena djela, mise i motete, u kojima je raskinuo sa strogim pravilima koja je nametnuo tada snažan Cecilijanski pokret u Bavarskoj. Osim crkvene glazbe, pisao je i opere, simfonije, komornu glazbu, kao i neka od najcjenjenijih djela za orgulje 19. stoljeća.

Tekst kratkog himna *Inclina Domine aurem tuam ad me (Prigni uho svoje, Gospodine)*, iz *Šest himana*, op. 118, spoj je raznih Davidovih psalama, izgovorenih poput osobne tužaljke i molitve u nevolji.

Erlkönig (Vilinski kralj) jedna je od najpoznatijih pjesama Wolfganga von Goethea, ali i jedna od **Schubertovih** najpoznatijih pjesama. Ta balada govori o ocu i njegovu sinčiću koji noću jašu kroz šumu. Dijete, pod napadom zlokobnog Erlköniga, uzalud pokušava ocu objasniti prisutnost toga bića, dok otac djetetu nastoji racionalno objasniti sve nadnaravno. Na kraju, Erlkönig silom otme dječaka, a kad otac stigne na odredište, otkrije da mu je dijete umrlo.

Balada je inspirirana skandinavskim i germanskim folklorom, posebno pričama o zlonamjernim vilenjacima koji otimaju djecu, često mijenjajući ljudsku djecu za vlastitu vilinsku djecu. Goetheov *Vilinski kralj* je dramatičniji: nezadovoljan zamjenom, on ubija dječaka. *Erlkönig*, napisan 1782., jedna je od prvih književnih horor-priča, koja je odmah postala veliki hit među čitateljima. Među ostalima, uglazbili su je Carl Loewe, Louis Spohr i Johann Friedrich Reichardt. Schubertova izvorna verzija za glas i glasovir iz 1815. je najpoznatija. Bilo mu je samo 17 godina kad ju je skladao. Za četveroglasni zbor a cappella obradio ju je Oliver Gies, dodijelivši svakoj dionici ulogu; soprani pjevaju dječaka i zlog kralja, altovi oca i pripovjedača.

Sängerslust-Polku (Pjevačka radost) **Johann Strauss mlađi** napisao je za Bečki muški zbor (Wiener Männergesang-Verein) za proslavu njegove 25. obljetnice. Skladba je prvi put izvedena 12. listopada 1868. u Sofiensäleu – istom mjestu u kojemu Zbor Bečkih dječaka održava svoj godišnji bal. Napisana za tu prigodu, pjesma Josepha Weila slavi radost pjevanja.

Glasoviti valcer **Wiener Blut** (*Bečka krv*) **Johanna Straussa mlađeg** napisan je za godišnji bal Dvorske opere, gdje je i prvi put izveden 22. travnja 1873. Strauss je sam ravnao orkestrom Opere, a prihod od te skladbe darovao je mirovinskom fondu Dvorske opere. Poslije je prema tom valceru nazvana opereta, nastala kao kompilacija glazbe drugih Straussovih skladbi i glazbe njegova brata Josefa, a načinio ju je Adolf Müller 1899. uz prethodno Straussovo dopuštenje. Praizvedena je samo tri mjeseca nakon Straussove smrti, u listopadu iste godine.

Španjolsko-baskijski skladatelj **Sebastián de Iradier (Yradier) Salaverri** (1809. – 1865.) poznat je ljubiteljima opere kao skladatelj habanere *El Arreglito* koja je inspirirala Bizeta za poznatu *Habaneru* iz opere *Carmen*. Iako je *El Arreglito* ostao u sjeni mnogo popularnije, kromatikom ispunjene Bizetove arije, Yradierova **La Paloma** (*Golubica*) može se po popularnosti mjeriti s Bizetovom. La Paloma je melankolična habanera koju je napisao nakon posjeta Kubi, oko 1860. godine. Sam ju je registrirao kao „američku pjesmu”. Prvi put je izvedena u Ciudad de México i ubrzo je stekla svjetsku popularnost, kao jedan od prvih univerzalnih hitova, s nebrojenim verzijama na različitim jezicima. Ta je pjesma jedna od prvih zabilježanih u zvučnom zapisu. Doživjela je i bezbroj stilskih transformacija, a popularna je do današnjih dana. Godine 2004. izveo ju je možda najveći zbor ikad: više od 88.000 ljudi pjevalo ju je zajedno prilikom obilježavanja 815. godišnjice luke u Hamburgu.

Yradierova golubica, u zaljubljanom ritmu habanere, nosi poruku ljubavi i nade od mornara izgubljenog na moru; pjevač moli svoju damu da se nežno odnosi prema ptici.

Pjesma **Vreneli ab em Guggisberg** (*Verica s Guggisberga*) smatra se najstarijom sačuvanom narodnom pjesmom iz Švicarske. Skladana je u molskom tonalitetu jer oplakuje izgubljenu ljubav. Navodno se temelji na istinitoj priči o Vreneli (nadimak odmilja za Verenu ili Veroniku), djevojci koja je živjela u selu Guggisberg u 17. stoljeću. Bila je kći bogatoga farmera. Nakon očeve smrti počeo joj je pomagati načelnik sela, ali je imao skriveni motiv. Želio je da se Verica uda za njegova sina. Međutim, ona je već bila zaručena za Hans-Joggelija iz sela s druge strane planine. Jednoga su se dana dva suparnika slučajno sreli i u tučnjava koja je uslijedila Hans-Joggeli je gurnuo načelnikova sina, koji je pao. Pogrešno vjerujući da je ubio suparnika, Hans-Joggeli bježi i pridružuje se stranoj vojsci, nikad se ne vrativši kući. Verica je ostala u Guggisbergu, žaleći za Hans-Joggelijem i živeći u tuzi.

Müslery gang ga schlofa (*Djetić spavati se sprema*) uspavanka je iz Vorarlberga, najzapadnije austrijske provincije, toliko popularna da je ušla u narodnu kulturu. Zapravo je pjesmu skladao Franz Bertollini (1875. – 1962.), liječnik iz Dornbirna, a tekst je napisao lokalni pjesnik Walter Weinzierl.

Još jedna pjesma u narodnom stilu (koja nije prava narodna pjesma) je **Unz Wätr isch winti** (*Vjetrovito je vrijeme*), koju je skladao švicarski skladatelj **Ernst Thoma** (1953. – 2020.), na tekst Luisa Stefana Stechera, pjesnika i slikara iz Južnog Tirola. Pjesma je objavljena 1978. u zbirci *Kornnliadr* (*Pjesme sa zaprežnih kola*), koja opisuje stradanje naroda Jeniša u Južnom Tirolu, napisana na lokalnom dijalektu. Jeniši su putujuća skupina u srednjoj Europi čije je podrijetlo nejasno; čini se da su oni mješavina Nijemaca, Židova i Roma u ranom 19. stoljeću, prisiljeni na nomadski način života i često progonjeni. Danas većina Jeniša živi sjedilačkim životom.

Jedna od najpopularnijih dalmatinskih narodnih pjesama **O more duboko** našla je svoje mjesto u obradama za zbor mnogih skladatelja, pa tako i Jakova Gotovca. Pjesma u polaganom ritmu, razvijene melodije u durskom tonalitetu, nosi tipične odlike dalmatinske varoške, odnosno gradske folklorne pjesme. Jednostavan tekst poetski je vrijedan, nadahnut vjekovnim motivom djevojičina iščekivanja dragog da se vrati s mora.

Arirang je ime malog brežuljka sjeveroistočno od Seula, na putu prema velikom javnom groblju. Melankolična pjesma govori o odlasku dragoga, dok blizina groblja implicira konačnost toga odlaska. Slikoviti tekst katkad je prijeteći: „Nek' zaboje te noge prije no što prijeđeš kilometar.“

Pjesma je u Južnoj Koreji postala vrlo popularna te je u provincijama zaživjela u različitim verzijama – svaki *Arirang* tako nosi drugo ime, odnosno ime provincije.

Braća **Richard i Robert Sherman** počela su skladati u stilu *rock 'n' rolla* pedesetih godina 20. stoljeća, a poslije su se zainteresirali i za film, pišući glazbu za više od dvadeset uspješnih filmova, među kojima i za kompaniju *Disney*. Godine 1964. za glazbu u filmu *Mary Poppins* osvojili su nagrade *Oscar* i *Grammy*. Iz toga je filma glasovita pjesma **Chim Chim Cher-ee**, koju su u filmu izvorno pjevali Julie Andrews i Dick Van Dyke. To je glazbena tema dimnjačara Berta, prijatelja Mary Poppins. Tradicionalno, čišćenje dimnjaka smatralo se sretnim te se povezivalo s novogodišnjim željama, a i do danas se očuvalo vjerovanje da je sreća ugledati dimnjačara.

What Was I Made For? (*Za što sam stvorena*) balada je **Billie Eilish**, objavljena 2023. kao dio glazbe za film *Barbie* Grete Gerwig. U filmu pjesmom opisuje kako Barbie susreće duha svojega tvorca. Kao singl, pjesma je dosegla broj jedan u Australiji, Maleziji, Irskoj, Švicarskoj i Velikoj Britaniji, dok je u SAD-u bila na 14. mjestu na *Billboard Hot 100*. Osvojila je nagradu za pjesmu godine na 66. dodjeli *Grammyja*, *Zlatni globus* i *Oscara* za najbolju originalnu pjesmu.

Alan Menken i Howard Ashman 1990. godine dobili su *Oscara* za najbolju originalnu pjesmu za *Under the Sea* (*Na morskom dnu*), koju u filmu *Mala sirena* pjevaju jamajački rak i zborovođa Sebastian, želeći Malu sirenu uvjeriti da ostane kod kuće – odnosno pod morem.

Mlađi brat Johanna Straussa II., **Josef Strauss (1827. – 1870.)**, isprva nije sebe vidio kao glazbenika: bio je uspješan inženjer, izumitelj stroja za čišćenje ulica za Bečki magistrat. Ali kad je 1853. njegov brat Johann popustio pod pritiskom stalnih nastupa, skladanja i putovanja, doživjevši živčani slom, cijela je obitelj molila Josefa da zauzme njegovo mjesto. Josef je popustio i otada nerijetko dirigirao Strauss Kapellom kad god njegov brat to nije mogao.

Brza polka *For Ever!* (*Bez prestanka!*) napisana je za dobrotvorni bal u veljači 1866. Mlađi Strauss planirao je otputovati u Englesku, što bi moglo objasniti engleski naziv polke. Ta malo poznata, vesela polka obrađena je za Zbor Bečkih dječaka 2012. s tekstom na engleskom jeziku. Objavio ju je Deutsche Grammophon na istoimenom albumu zbora.

Austrijska neslužbena himna, pjesma po kojoj je Beč prepoznatljiv, kao i rijeka koja teče njime – valcer **Johanna Straussa mlađeg** *An der schönen blauen Donau* (*Na lijepom plavom Dunavu*) originalno je skladana za bečki Männergesangsverein (Muški zbor) i prvi put je izvedena u veljači 1867. na karnevalskom balu zbora, s tekstom koji je Straussovoj melodiji dodao Joseph Weyl. Nakon osrednjeg uspjeha skladbe u toj verziji, Strauss je preradio skladbu u povodu izvedbe na Svjetskoj izložbi u Parizu iste godine. Ta orkestralna verzija odmah je doživjela golem uspjeh.

Zborska verzija imala je originalno satirični karnevalski ugođaj, a poslije je tekst prerađen nekoliko puta. Konačna verzija iz pera Franza von Gernetha iz 1889. donosi sentimentaln, domoljubni opis Dunava.

Organizator i nakladnik:
Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog, Zagreb
Za nakladnika: Nina Čalopek, ravnateljica
Producentica: Lana Merkaš
Urednica: Sonja Mrnjavčić
Autorica teksta: Zrinka Matić

Lektorica: Rosanda Tometić
Oblikovanje i grafička priprema: Daniel Ille
Tisak: Intergrafika TTŽ d.o.o., Zagreb
Naklada: 400 primjeraka
Cijena: 3 eura

Johann Strauss ml. (1825. – 1899.)

Kaiserwalzer (Carski valcer)

Stihovi: Victor Gombocz

Prijevod: Maja Oršić Magdić

Wenn Wien erwacht in Frühlingspracht
Im Wienerwald Vogelsang hallt,
dann sei bereit, liebe Maid,
denn s'ist jetzt holde Frühlingszeit.

Burschen, Mädels, alt und jung vereint,
freu'n sich alle, Sonne wieder scheint.
Liebe, Küsse, holde Seligkeit,
denn so liebt der Wiener Frühlingszeit.

Klingen Walzer von ferne
Die er tanzt, ach so gerne
Nimmt er's Mädels gleich fest unter'n Arm
Das macht den beiden warm.

Und mit leichten Schritten
Fast mit Elfeleins Tritten
Dreh'n sich beide im Tanz.

Von dieser Melodei
Wird man ganz verrückt
Eins, zwei, drei, tralalei,
singt das Herz dabei.

Seht, das ist unser Wien
Dort geboren ich bin,
Vater, Mutter sind dort,
s'ist ein himmlischer Ort.

Stephansdom und der Ring,
Preislied darauf nun erkling,
o Wien, Perle von Schönheit,
bleib so in Ewigkeit.

Kad proljetni sjaj preplavi Beč,
a Bečku šumu ptičji pjev,
draga djevo, spremi se,
stiglo je milo proljeće!

Momci, djeve, starost i mladost sva
raduju se, sunce opet sja.
Ljubav, poljupci, srećom sve odiše,
tako Bečanin voli proljeće.

Kad valcer se negdje čuje,
i on, strastven plesač, tu je,
djevu pod ruku hvata, gle,
oboma vruće je.

Lakim koracima,
kao vilinskima,
u plesu vrte se.

Od melodije te
sve već luduje.
Je'n-dva-tri, tralala,
srce zapjeva.

Eto, naš Beč je to,
mjesto rođenja mog,
otac i majka su tu,
ovdje je sve ko u snu.

Katedrala i Ring,
pjesmom im klićemo mi,
o, Beču, biseru ljepote,
ostani takav zauvijek!

Robert Schumann (1810. – 1856.)

Der Wassermann (Vodenjak)

Stihovi: Justinus Kerner (1786. – 1862.)

Prijevod: Maja Oršić Magdić

Es war in des Maien mildem Glanz,
Da hielten die Jungfern von Tübingen Tanz.
Sie tanzten und tanzten wohl allzumal
Um eine Linde im grünen Tal.
Ein fremder Jüngling in stolzem Kleid
Sich wandte bald zu der schönsten Maid;
Er reicht ihr dar die Hände zum Tanz,
Er setzt ihr aufs Haar einen meergrünen Kranz.

»O Jüngling! warum ist so kalt dein Arm?« –
»In Neckars Tiefen da ist's nicht warm.« –
»O Jüngling! warum ist so bleich deine Hand?« –
»Ins Wasser dringt nicht der Sonne Brand!«

Er tanzt mit ihr von der Linde weit;
»Lass', Jüngling! horch, die Mutter schreit!«
Er tanzt mit ihr den Neckar entlang;
»Lass', Jüngling! weh! mir wird so bang!«

Er fasst sie fest um den schlanken Leib:
»Schön Maid! du bist des Wassermanns Weib!«
Er tanzt mit ihr in die Wellen hinein:
»O Vater und du, o Mutter mein!«
Er führt sie in einen kristallinen Saal.
»Ade, ihr Schwestern im grünen Tal!«

Na blagom to svibanjskom suncu bje
kad tibinške su djeve plesale.
Predavahu se skupa plesu tom
oko lipe u dolu zelenom.
Nepoznat mladić u sjajnom ruhu
najljepšoj se djevi tad okrenu.
Već ruke joj pruža da pleše s njim,
kosu joj resi vijencem morsko zelenim.

„O, momče! Ruka ti je kao led!“
„Duboko u Neckaru hladno je.“
„O, momče! Zašto si tako blijed?“
„U vodu sunce ne prodire.“

Od lipe s njom se udaljava.
„Momče, pusti me! Majka doziva!“
Pleše s njom dalje duž Neckara.
„Momče, pusti me! Hvata me strah!“

Okolo vitkog stasa čvrsto je obujmi:
„Lijepa djevo! Vodenjakova si žena ti!“
Pleše s njom dalje u valove.
„Oče, i ti, moja majčice!“
U kristalnu odaju vodi je on.
„Zbogom, sestre, u dolu zelenom!“

Felix Mendelssohn Bartholdy (1809. – 1847.)

Hebe deine Augen auf (K brdima oči uzdigni)

Stihovi: Psalam 121: 1–4

Prijevod: Maja Oršić Magdić

Hebe deine Augen auf zu den Bergen,
von welchen dir Hilfe kommt.
Deine Hilfe kommt vom Herrn,
der Himmel und Erde gemacht hat.
Er wird deinen Fuß nicht gleiten lassen,
und der dich behütet, schläft nicht.

K brdima oči svoje uzdigni
odakle će ti doći pomoć.
Pomoć je tvoja od Gospodina
koji stvori nebo i zemlju.
Tvojoj nozi on posrnut neće dat,
on, čuvar tvoj, ne spava.

Franz Schubert (1797. – 1828.)

Gott ist mein Hirt (Pastir dobri)

Stihovi: Psalam 23

Prijevod: *Biblija*, Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 1996.

Gott ist mein Hirt, mir wird nichts mangeln
Er lagert mich auf grüner Weide,
Er leitet mich an stillen Bächen
Er labt mein schmachtendes Gemüt
Er führt mich auf gerechtem Steige
Zu seines Namens Ruhm.

Jahve je pastir moj, ni u čem ja ne oskudijevam.
Na poljanama zelenim on mi daje odmora.
Na vrutke me tihane vodi
i krijepi dušu moju.
Stazama pravim on me upravlja
radi imena svojega.

Und wall' ich auch im Todesschattentale,
so wall' ich ohne Furcht,
denn du beschüttest mich.
Dein Stab und deine Stütze
Sind mir immerdar mein Trost.

Pa da mi je i dolinom smrti proći,
zla se ne bojim
jer ti si sa mnom.
Tvoj štap i palica tvoja
utjeha su meni.

Du richtest mir ein Freudenmahl
Im Angesicht der Feinde zu,
Du salbst mein Haupt mit Öle
Und schenkst mir volle Becher ein.

Trpezu preda mnom prostireš
na oči dušmanima mojim.
Uljem mi glavu mažeš,
čaša se moja prelijeva.

Mir folget Heil und Seligkeit
In diesem Leben nach,
Einst ruh' ich ew'ge Zeit
Dort in des Ew'gen Haus.

Dobrota i milost pratit će mene
sve dane života moga.
U Jahvinu ću domu prebivati
kroz dane mnoge.

Johannes Brahms (1833. – 1897.)

Četiri pjesme iz zbirke *Jungbrunnen (Vrelo mladosti)*

Stihovi: Paul Heyse (1830. – 1914.)

Prijevod: Maja Oršić Magdić

Nun stehen die Rosen in Blüte (Sad kad su ruže u cvatu)

Nun stehen die Rosen in Blüte,
Da wirft die Lieb' ein Netzlein aus,
Du schwanker, loser Falter,
Du hilfst dir nimmer heraus.

Sad kad su ruže u cvatu,
ljubav baca mrežicu,
lepršavi leptiru,
ulovljen ostat ćeš tu.

Und wenn ich wäre gefangen
In dieser jungen Rosenzeit,
Und wär's die Haft der Liebe,
Ich müsste vergehen vor Leid.

Kad bih i zarobljen bio
u mladih ruža doba to,
pa makar u ljubavi,
od muke bih svisnuo.

Ich mag nicht sehnen und sorgen;
Durch blühende Wälder schweift mein Lauf.
Die luft'gen Lieder fliegen
Bis in die Wipfel hinauf.

Ne želim čežnje ni strepnje,
moj put vodi cvjetnim šumama,
prozračne pjesme lete
uvis sve do krošanja.

Die Berge sind spitz (Brda su oštra)

Die Berge sind spitz und die Berge sind kalt
Mein Schatz steigt zu Berge
Und ich in den Wald.

Brda su oštra
i brda su hladna,
draga ide u brda,
a u šumu ja.

Da tröpfelt das Laub
Von Regen und Tau
Ob die Augen tröpfeln,
wer sieht es genau?

To lišće kaplje
rosom i kišama.
Kaplju li oči,
tko da to zna?

Am Wildbach die Weiden (Uz gorski potok vrbe)

Am Wildbach die Weiden,
die schwanken Tag und Nacht
Die Liebe von uns beiden
Hat Gott so fest gemacht.

Uz gorski potok vrbe
njišu se dan i noć,
a Bog ljubav nas dvoje
stvori što neće proć.

Am Wildbach die Weiden,
die haben nicht Wort und Ton.
Wenn sich die Augen besprechen
So wissen die Herzen davon.

Uz gorski potok vrbe
nemaju riječ ni glas,
kad pogledi se spoje,
srca to znaju začas.

Und gehst du über den Kirchhof (Kroz groblje ako prođeš)

Und gehst du über den Kirchhof
Da find'st du ein frisches Grab
Da senkten sie mit Tränen
Ein schönes Herz hinab.

Kroz groblje ako prođeš,
naći ćeš svježi grob.
U nj spustili su s tugom
srce predивно.

Und fragst du woran's gestorben
Kein Grabstein Antwort gibt
Doch leise flüstern die Winde
Es hatte zu heiß geliebt.

Pitaš li od čega umrije,
na grobu ne piše to,
al' vjetar tih šapuće:
prežarko je ljubilo.

Josef Gabriel Rheinberger (1839. – 1901.)
Inclina Domine aurem tuam ad me (Prigni uho svoje, Gospodine)

Stihovi: Psalam 86 (85) 1-2

Prijevod: *Biblija*, Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 1996.

Inclina, Domine, aurem tuam et exaudi me,
Salvum fac servum tuum.
Deus meus, speravi in te.
Miserere mei, Domine,
Quoniam ad te clamavi tota die.

Prigni uho svoje, Gospodine, i usliši me,
spasi slugu svoga.
Ti si moj Bog, u te se uzdam.
Smiluj mi se, o Gospode,
jer povazdan vapijem k tebi.

Franz Schubert (1797. – 1828.)

Erlkönig (Vilinski kralj)

Stihovi: Johann Wolfgang von Goethe (1749. – 1832.)

Prijevod: Zoran Kravar

Wer reitet so spät durch Nacht und Wind?
Es ist der Vater mit seinem Kind:
Er hat den Knaben wohl in dem Arm,
Er fasst ihn sicher, er hält ihn warm.

„Mein Sohn, was birgst du so bang dein Gesicht?“
„Siehst, Vater, du den Erlkönig nicht?
Den Erlenkönig mit Kron' und Schweif?“
„Mein Sohn, es ist ein Nebelstreif.“

„Du liebes Kind, komm, geh mit mir!
Gar schöne Spiele spiel' ich mit dir;
Manch' bunte Blumen sind an dem Strand,
Meine Mutter hat manch gülden Gewand.“

„Mein Vater, mein Vater, und hörest du nicht,
Was Erlenkönig mir leise verspricht?“
„Sei ruhig, bleibe ruhig, mein Kind:
In dürren Blättern säuselt der Wind.“

„Willst, feiner Knabe, du mit mir gehn?
Meine Töchter sollen dich warten schön;
Meine Töchter führen den nächtlichen Rein
Und wiegen und tanzen und singen dich ein.“

„Mein Vater, mein Vater, und siehst du nicht dort
Erlkönigs Töchter am düstern Ort?“
„Mein Sohn, mein Sohn, ich seh es genau:
Es scheinen die alten Weiden so grau.“

Tko jaše kasno po vjetru, sred mraka?
To otac je, svoga noseč dječaka;
Čvrsto ga grli, rukom ga prima,
pazi da mu ne bude zima.

„Moj sinko, zašto strah te hvata?“
„Zar ne vidiš vilinskog kralja, tata?
Vilinskog kralja s krunom, u plaštu?“
„To pram je magle, obuzdaj maštu.“

„O, drago dijete, hodi amo,
Da lijepje igre zaigramo,
Po žalu je cvijeća šarena, bijela,
U moje majke zlatnih odijela.“

„Moj oče, moj oče, uši otvori,
Čuješ li što mi vilenjak zbori?“
„Umiri se, miruj, dijete moje;
Šum vjetra u suhu lišću to je.“

„O milo dijete, nemoj oklijevat,
Moje će kćeri za tebe pjevat,
Eno u noćnom kolu već lete,
Plesom i pjesmom omamit će te.“

„Moj oče, moj oče, vidi l' ti oko
Njegove kćeri u mraku duboko?“
„Moj sinko, moj sinko, vida sam čista:
To stari se vrbik sivkasto blista.“

„Ich liebe dich, mich reizt deine schöne Gestalt;
Und bist du nicht willig, so brauch ich Gewalt.“
„Mein Vater, mein Vater, jetzt fasst er mich an!
Erlkönig hat mir ein Leids getan!“

Dem Vater grauset, er reitet geschwind,
Er hält in Armen das ächzende Kind,
Erreicht den Hof mit Mühe und Not:
In seinen Armen das Kind war tot.

Johann Strauss ml.

Sängerslust-Polka (Pjevačka radost)

Stihovi: Joseph Weil (1828. – 1889.)

Prijevod: Maja Oršić Magdić

La, la, la, lalala, La, la, la, lalala,
Wer fröhlich singt und lustig tanzt
La, la, la, lalala, La, la, la, lalala,
Ist gegen jedes Leid verschanzt
La, la, la, lalala, La, la, la, lalala,
Der Frohsinn reizt das träge Blut
Zu neuer Glut, erhöht den Mut
Was froh ihr tut, wird gut,
wird alles, alles gut.

Seht, wie das Vöglein sorglos munter hüpfet,
wie's durch die Zweige schlüpft
fröhlich singt, lustig springt, leicht beschwingt;
was das Vöglein freut in Busch und Strauch,
das freut den Sänger auch.

Was faselt ihr von einer Welt voll Qual,
solang' ein heit'res Lied noch schallt im Erdental?
Was lästert ihr die Zeit und was sie bringt?
Schliesst einen frohen Bund mit uns und singt!

Gar flüchtig ist der Wonne Augenblick,
wenn er euch winkt, dankt freudig dem Geschick.
Bewahrt der Seele reine Heiterkeit,
dann bleibt dem Lebensherbst ein Rest der Frühlingszeit.

Herbei, herbei, wer frei von des Tages Plag'
Sich erholen mag,
dann her zur Stell',
hier rauscht der Freude Quell.

„Ljubim te, željan sam tvoje ljepote,
Nisi li voljan, silom ću po te!“
„Moj oče, moj oče, evo ga, tu je!
Vilenjak me hvata, napastuje!“

I otac se ježi, jaše ko munja,
U ruci mu dijete stenje, trabunja,
Do dvora stiže u nuždi i mucu;
A dijete mu mrtvo leži na ruci.

La-la-la, la-la-la,
tko pjeva, pleše veselo,
la-la-la, la-la-la,
od svih ga jada štiti to.
Veselje budi tromu krv
u novi žar i snaži duh.
Što s radošću činiš ti,
dobro će završiti.

Gle, ptičica bezbrižno skakuće,
kroz granje proviruje,
veselo pjeva, vedro poskakuje;
to što u grmlju veseli nju
radost je i pjevaču.

Što tručate da svijet pun muka je
dok na zemlji vedra pjesma još se čuje?
Što ružite vrijeme i što nam nosi sve?
U vedar savez s nama sad, i pjevajte!

Trenutak sreće vrlo kratak je.
Kad vam mahne, sudbi zahvalite!
Vedrinu duše treba očuvati,
djelici proljeća u životnoj jeseni.

Sad amo, tko od dnevnih briga poželi
malo se odmoriti,
nek' nam se pridruži,
tu vrelo je radosti.

Die reine Lust versüsst die Pein
Der ersten Lebensreise
Und dieses Glück erblüht allein
In treuer Freunde Kreise.

Drum stimmt in unsern Jubel ein,
seid froh nach Sängeweise,
es ist so herrlich im Verein
beglückt zu sein.

Čisto veselje sladi bol
na teškem životnom putu,
a sreća cvjeta jedino
u prijateljskom krugu.

Veselj u stog se pridruži,
raduj se pjevajući,
divno je kad s drugima ti
možeš sretan bit.

Johann Strauss ml.
Wiener Blut (Bečka krv), (1873.)
Prijevod: Maja Oršić Magdić

Wiener Blut, Wiener Blut,
lockt zum Tanz, macht das Herz frohgemut.
Freudig klingt, hoch beschwingt,
unser Lied, das die Herzen bezwingt.

Jeder Mann, jede Frau, jedes Kind,
ohn' Unterschied, singt freudig mit
das Walzerlied,
selbst die Vögel im Wald, dass es hallt,
singen mit Lust
und Vetter Specht, der klopft den Takt dazu.

Die Mädchen, sie tanzen im Walzerschritt,
sind ganz vergnügt und still beglückt,
wenn die Burschen sich dreh'n im Dreivierteltakt
und ein Herz das andere fragt.

Und die Schürzen, die Kleider, sie drehen sich bunt
und sie wirbeln im Takt in der fröhlichen Rund,
und ob alt oder jung, alles lachet und singt
und die Herzen, sie schlagen, sie jauchzen so beschwingt.

Und vom Kahl'nberg über Nussdorf hin,
übers ganze Wien mit dem Steffel drin,
hörst du singen, hörst du klingen fein
ein Lied, das lustig und frohgemut,
s'ist Wiener Blut.

In den Strassen, den Gassen, dem Häusermeer,
es freut dich so sehr, dein Herz klopft viel mehr,
wenn Walzermusik von Lanner und Strauss
von überall tönt heraus.

Bečka krv, bečka krv,
mami na ples, u srcu pali krijes,
vedro zvuči, visoko uzdiže
naša pjesma i osvaja sve.

Muško, žensko, staro i najmlađe
pjeva s nama, svi bez razlike
taj valcer sad,
šumske ptičice, sve odjekuje,
to rajski je sklad,
a rođak djetlić udara takt.

Djeve plešu u ritmu valcera,
svaka je sretna i vesela
dok momci se vrte na je'n-dva-tri
i srce već srcu govori.

A šarene se haljine okreću
u tročetrvtinskom vrtlogu,
staro i mlado pjeva i smije se,
a srca kucaju, kliču da praši se sve.

Od Kahlenberga sve do Nussdorfa
i do bečkog Svetog Stjepana
sad čuješ lijep i skladan poj,
veselja, sreće sâm je vrh,
to bečka je krv.

Na ulicama svim, u moru kuća tom
vesele se srca i svaki dom
kad zvuk valcerâ Strauša i Lannera
odasvud odzvanja.

Das ist mein Wien, du allein
lässt übergücklich uns nun sein,
du meine Stadt, du mein Traum,
bist für mich ein Blüentraum.

Ich tanze, ich springe, ich lache, ich singe,
bin lustig und frohgemut immer, immerzu.

To je moj Beč, samo ti,
u tebi smo presretni,
ti grad si moj i moj san,
za sreću si nama dan.

Plešem, skakućem, smijem se, pjevam,
dobre volje uvijek sam ja.

Sebastián de Yradier (1809. – 1865.)
La Paloma (Golubica)
Prijevod s engleskoga jezika: Maja Oršić Magdić

Quando salí de la Habana
¡Válgame Dios!
Nadie me ha visto salir
Si no fui yo.
Y una linda Guachinanga
Allá voy yo
Que se vino tras de mí, que sí, señor.

Si a tu ventana llega una paloma,
Trátala con cariño que es mi persona.
Cuéntale tus amores, bien de mi vida,
Corónala de flores que es cosa mía.
Ay, chinita que sí!
Ay, que dame tu amor!
Ay, que vente conmigo, chinita,
A donde vivo yo!

Quando el curita nos eche la bendición
En la Iglesia Catedral, allá voy yo
Yo te daré la manita con mucho amor
Y el cura dos hisopazos que sí señor

(When I left Havana
May God bless me!
Nobody saw me leave
who wasn't me
and (maybe) a beautiful Cuban girl –
off I go.
Who came after me, yes, sir.

If a dove arrives at your window,
Treat her with love; it is my self.
Tell her of your loves, love of my life,
Festoon her with flowers, which is my thing.
Oh, darling, oh yes!

Kad otiđoh iz Havane –
Bože, čuvaj me!
– nitko me ne vidje da odlazim
osim mene
i lijepe Kubanke –
Odoh ja!
– koja pođe za mnom, da, gospodine.

Ako ti na prozor sleti golubica,
budi nježna prema njoj jer to sam ja.
Pričaj joj o svojim ljubavima, mila moja,
ukrasi je cvijećem jer to sam ja.
O, draga, o da!
O, ljubav mi svoju daj!
O, pođi sa mnom, draga,
onamo gdje živim ja!

Kad svećenik nas blagoslovi
u katedrali – sad odoh ja –
dat ću ti ruku s mnogo ljubavi,
a on svete vode, da, gospodine.

Oh, give me your love!
Oh, come with me, my darling,
To where I live!

When the priest gives us the blessing
In the Cathedral, off I go,
I will give you my hand with much love
And the priest some holy water, yes, si)

Švicarska narodna pjesma

Vreneli ab em Guggisberg (Verica s Guggisberga)

Prijevod: Maja Oršić Magdić

's isch äben e Mönsch uf Ärde – Simelibärg! – Und ds Vreneli ab em Guggisbärg Und ds Simes Hans-Joggeli änet dem Bärg – 's isch äben e Mönsch uf Ärde, Dass i möcht bi-n-ihm si.	Na svijetu je samo jedan – Simeliberg! Verica s Guggisberga i Šimin Ivan-Jurica s brda suprotnoga. Na svijetu je samo jedan s kojim ja želim bit.
--	---

Und mah-n-er mir nit wärde – Simelibärg! – Und ds Vreneli ab em Guggisbärg Und ds Simes Hans-Joggeli änet dem Bärg – Und mah-n-er mir nid wärde, Vor Chummer stirben-i.	A ne bude li me vrijedan – Simeliberg! Verica s Guggisberga i Šimin Ivan-Jurica s brda suprotnoga. A ne bude li me vrijedan, od tuge ću umrijeti.
---	---

Und stirben-i vor Chummer – Simelibärg! – Und ds Vreneli ab em Guggisbärg Und ds Simes Hans-Joggeli änet dem Bärg – U stirben-i vor Chummer, So leit me mi i ds Grab.	A umrem li od tuge ja – Simeliberg! Verica s Guggisberga i Šimin Ivan-Jurica s brda suprotnoga. A umrem li od tuge ja, u grob me položite!
---	--

Franz Bertolini (1875. – 1962.)

Müsle gang ga schlofa (Djetić spavati se sprema)

Stihovi: Walter Weinzierl (1902. – 1972.)

Prijevod: Maja Oršić Magdić

Müsle gang ga schlofa da Tag zücht us bed Schuah und huschlat uf da Zeha a Schwizaberga zua.	Djetić spavati se sprema, dan cipele izuva i na prstima se šulja k švicarskim brdima.
---	--

Dua de jo nid fürchta dunklats ou im Tal zündat Gott tausand Lampan a in Himmelssaal.	Ne boj se što sad u tamu dolina nam tone sva, sjajne luči Bog već pali u nebeskim dvorima.
--	---

Und id Mondlaterna steckt a's Kirzaliacht dass a uf mi Büble besa aba siacht.	U Mjesečev fenjer stavlja upaljenu svijeću on da bolje može vidjeti dječacića milog mog.
--	---

Ernst Thoma (1953. – 2020.)
Unz Wättr isch winti (Vjetrovito je vrijeme)

Stihovi: Luis Stefan Stecher (1937.)

Prijevod: Maja Oršić Magdić

Unz Wättr isch winti
Umman Reschanr Sää,
Unti Wält ischa Haischtokk,
Wer rupft, deer hot mäa.

Ua Toal fadi Fintschgr
Hot ollm wiani drupft,
sui hoobm sui zui
zunnan Zlachwoogn gschupft.

Oowr sui sain aa Lait,
Unta Korrn isch kua Schont,
Lai hoobm sui iaz an Grottn,
Unti ondrn Lait s Lont.

Wail di Wält ischa Haischtokk,
wer rupft, deer hot mäa.
Unz Wätte isch winti
Umman Reschanr Sää.

Vjetrovito je vrijeme
kod Rešanskog jezera.
Cijeli svijet plast je sijena,
tko skuplja, više ima ga.

A u Vinschgau su neki
skupili ga malo baš,
njih su zatim otjerali
k zaprežnim kolima.

Ali i oni su ljudi,
kola nisu bruka, ne,
no sad imaju tek kola,
zemlja drugim' ostade.

Cijeli svijet plast je sijena,
tko skuplja, više ima ga.
Vjetrovito je vrijeme
kod Rešanskog jezera.

Hrvatska narodna pjesma

O more duboko

O more duboko, sva moja radosti,
Po tebi meni plovi cvit, cvit moje mladosti.

Ne mogu od milja niz more gledati,
Mornare ja ću pitati, za moga dragoga.

Oj mladi mornari, recite vi meni
Gdi mi se sada nalazi moj dragi suđeni.

Korejska narodna pjesma

Arirang

Prijevod s engleskoga jezika: Maja Oršić Magdić

아리랑, 아리랑, 아라리요
아리랑 고개로 넘어간다.
Odlaziš od mene preko brda Arirang.
Ljubavi, ako me napustiš sad,
nek' zabole te noge prije no što prijeđeš kilometar.

나를 버리고 가시는님은
십리도 못가서 발병난다
Odlaziš od mene preko brda Arirang.
Mnogo zvijezda na vedrom nebu sja,
al' srce mi je žalosno zbog tvog odlaska.

(You are leaving me to go away over Arirang Hill.
O my darling, if you leave me alone,
May your feet pain you long before you walk one mile.

You are leaving me to go away over Arirang Hill.
Many stars sparkle high in the sky above,
Still my heart is heavy with the sorrow your leaving brings.)

Richard M. Sherman (1928. – 2024.), Robert B. Sherman (1925. – 2012.)
Chim Chim Cher-ee (Dim dimini, dim dimini), iz filma *Mary Poppins* (1964.)

Prijevod: Maja Oršić Magdić

Chim chiminey chim chiminey chim chim cher-ee!
A sweep is as lucky as lucky can be
Chim chiminey chim chiminey chim chim cher-oo!
Good luck will rub off when I shake 'ands with you
Or blow me a kiss and that's lucky too
Dim dimini, dim dimini, dim dim da-da,
svaki je dimnjačar sretan ko car.
Dim dimini, dim dimini, dim dim do-do,
sreća će nestat kad ruku ti dam.
Pusu mi pošalji, sreća ti je to!

Now as the ladder of life 'as been strung
You may think a sweep's on the bottommost rung
Though I spends me time in the ashes and smoke
In this 'ole wide world there's no 'appier bloke
Ljestve života visoke su.
Možda misliš, dimnjačar je na dnu.
U dimu i pepelu stalno sam ja,
al' na svijetu nema sretnijeg čovjeka.

Up where the smoke is all billered and curled
'Tween pavement and stars is the chimney sweep world
When the's 'ardly no day nor 'ardly no night
There's things 'alf in shadow and 'alf way in light
On the roof tops of London, coo, what a sight!
Gore gdje vidiš dimnih oblaka let,
između zvijezda i tla dimnjačarov je svijet.
Tu jedva je noć, ali jedva i dan,
napola svjetlo i napola mrak,
na londonskim krovovima, kakva li prizora!

I choose me bristles with pride; yes, I do
A broom for the shaft and a broom for the flume
Though I'm covered with soot from me 'ead to me toes
A sweep knows 'e's welcome wherever 'e goes
Četke stručno odabirem,
jednu za peć, a drugu za cijev.
Od glave do pete prekriva me gar,
al' kamo god dođem, svima sam dar!

Chim chiminey chim chiminey chim chim cher-ee!
When you're with a sweep, you're in glad company
No where is there a more 'appier crew
Than them wot sings, "Chim chim cher-ee chim cher-oo!"
On the chim chiminey chim chim cher-ee chim cher-oo
Dim dimini, dim dimini, dim dim do-do,
dimnjačar ti je društvo veselo.
Gdje postoji vedrija družina
od onih što pjevaju: dim dim do-do, dim dim da-da,
na dim-dimnjacima dim dim do-do, dim dim da-da.

Billie Eilish O'Connell (2001.), Finneas O'Connell (1997.)
What Was I Made For (Za što sam stvorena), iz filma *Barbie* (2023.)
Prijevod: Maja Oršić Magdić

I used to float, now I just fall down
I used to know but I'm not sure now
What I was made for
What was I made for?
Lebdjela sam, ali padam sad,
znala sam, no sad nisam sigurna
za što sam stvorena.
Za što sam stvorena?

Takin' a drive, I was an ideal
Looked so alive, turns out I'm not real
Just something you paid for
What was I made for?
Za vožnju autom idealna,
a sad, ispada, nisam stvarna,
tek nešto za što sam plaćena.
Za što sam stvorena?

'Cause I, I
I don't know how to feel
But I wanna try
I don't know how to feel
Jer ja, jer ja
ne znam kako se osjećati,
al' bih pokušala.
Ne znam kako se osjećati.
Al' jednom ću možda znati,
jednom ću možda znati.
But someday, I might
Someday, I might
When did it end? All the enjoyment
I'm sad again, don't tell my boyfriend
It's not what he's made for
What was I made for?
Kad je nestao trag moje sreći?
Tužna sam, al' dečku mom nemoj reći!
Nije stvoren za to.
Za što sam stvorena?

'Cause I, 'cause I
I don't know how to feel
But I wanna try
I don't know how to feel
But someday I might
Someday I might
Jer ja, jer ja
ne znam kako se osjećati,
al' bih pokušala.
Ne znam kako se osjećati.
Al' jednom ću možda znati,
jednom ću možda znati.

Think I forgot how to be happy
Something I'm not, but something I can be
Something I wait for
Something I'm made for
Valjda više ne znam kako biti sretna,
nešto što nisam, al' mogu biti,
nešto što čekam,
za što sam stvorena.

Alan Menken (1949.)

Under the Sea (Na morskome dnu), iz filma *Mala sirena* (1989.)

Stihovi: Howard Ashman (1950. – 1991.)

Prijevod: Ivanka Aničić, *Disney Character Voices International, Inc.*

The seaweed is always greener
In somebody else's lake
You dream about going up there
But that is a big mistake
Just look at the world around you
Right here on the ocean floor
Such wonderful things surround you
What more is you lookin' for?

Under the sea
Darling it's better
Down where it's wetter
Take it from me
Up on the shore they work all day
Out in the sun they slave away
While we devotin'
Full time to floatin'
Under the sea

Down here all the fish is happy
As off through the waves they roll
The fish on the land ain't happy
They sad 'cause they in their bowl
But fish in the bowl is lucky
They in for a worser fate
One day when the boss get hungry
Guess who's gon' be on the plate

Under the sea
Nobody beat us
Fry us and eat us
In fricassee
We what the land folks loves to cook
Under the sea we off the hook
We got no troubles
Life is the bubbles
Under the sea

Ti tila bi poč na kopno
Napustiti morsko dno
Ti sanjaš o onom gori
Al pametno nije to
Daj pogledaj oko sebe
Dubine su tebi dom
Tu imaš sve ča ti triba
U predivnom svitu ton

Na morskome dnu
Na morskome dnu
Život nan godi
ovdi u vodi
Lipše je tu
Život na kopnu nije lak
Prži te zvizdan, vruć je zrak
Plivat je bolje do mile volje
Na morskome dnu

U moru su ribe sritne
Jer tu su u svitu svon
Na suvom baš nisu sritne
Akvarij je njima dom
Al sve može bit i gore
I to ti je slučaj čest
Jer ljudi nas jako vole
Sa blitvom za ručak jest

Na morskome dnu
Na morskome dnu
Tu nas ne žele jest
na gradele kao na tlu
Mi smo za ljude obid fin
Al se ne mirimo sa tin
Nema problema, nema dilema
Na morskome dnu
Na morskome dnu

Since life is sweet here
We got the beat here
Naturally
Even the sturgeon an' the ray
They get the urge 'n' start to play
We got the spirit
You got to hear it
Under the sea

The newt play the flute
The carp play the harp
The plaice play the bass
And they soundin' sharp
The bass play the brass
The chub play the tub
The fluke is the duke of soul

The ray he can play
The lings on the strings
The trout rockin' out
The blackfish she sings
The smelt and the sprat
They know where it's at
An' oh that blowfish blow

Under the sea
When the sardine
Begin the beguine
It's music to me
What do they got? A lot of sand
We got a hot crustacean band
Each little clam here
know how to jam here
Under the sea

Each little slug here
Cuttin' a rug here
Under the sea
Each little snail here
Know how to wail here
That's why it's hotter
Under the water
Ya we in luck here
Down in the muck here
Under the sea

Tu u dubini sve nan se čini kao u snu
Tu svaka raža, svaki špar za vrući ritam ima dar
Glazba se čuje, valovi struje
Na morskome dnu
Oj frule poj, din-don, harfe zvon
I pas svira bas trombon kao grom
Brancin tu sa njim, pa čuj bubnja bruj
Škarpun svira saksofon

I list svira tvist, i gudi inčun
I zna svaki stvor za naš riblji zbor
Barbun i jarbun, i trilja i rak, i ribica balun!
Kada srdele plesati žele ja bit ću tu
Ča će mi pijeska puni žal
Kad ovdi ima podmorski bal
S desna i s liva
tu svako pliva
Na morskome dnu

Gori i doli
di glava ne boli
Na morskome dnu
Tu je galama
zapivaj s nama
Odzvanja svuda
muzika luda
Tu na slobodi
u slanoj vodi
Na morskome dnu

Josef Strauss (1827. – 1870.)

For Ever! (Bez prestanka!)

Stihovi: Tina Breckwoldt

Prijevod: Maja Oršić Magdić

Round and round and -

I'm a hamster in a wheel, in a wheel, in a wheel,
Exercising my free will, my free will, my free will,
Keeping on an even keel, even keel, even keel,
I will do what I will do, oh, what I do I will.

Ukrug, ukrug!

Hrčak sam u kolu ja,
u njem volju vježbam sam,
ravnotežu držat znam,
činit ću što želim ja, što želim činim sad.

Hamster feet forever turning
Hamster ears forever burning
Hamster mind forever churning
I can count to four!

Hamster paws for pause are yearning
Anyone could do with learning
Anyone forever keeping score.

Bez prestanka noge jure,
bez prestanka uši gore,
bez prestanka um se puši,
brojit znam do četiri.

Šapicama predah treba,
učenje je dar nam s neba,
uspjeh svatko mora pratiti.

- and round and -

Ukrug!

Hamster wheel forever turning
Hamster ears forever burning
Hamster mind forever churning
I am really sore.
Hamster paws for pause are yearning
Anyone could do with learning
But the hamster's never learning more.

Bez prestanka noge jure,
bez prestanka uši gore,
bez prestanka um se puši,
udovi me bole svi.
Šapicama predah treba,
učenje je dar nam s neba,
al' hrčak ništa ne nauči.

- and round and -

I'm a hamster in a wheel, in a wheel, in a wheel,
Keeping to an unseen drill, unseen drill, unseen drill,
Leaping without any fail, any fail, any fail.
Chasing my own hamster tail.

Ukrug, ukrug!

Hrčak sam u kolu čil,
ovo neviđen je dril,
svim silama skakućem,
lovit rep ne prestajem.

This is delightful, you are insightful,
Can you please inform me of the meaning
of my life's endeavour?

Happy go lucky, seemingly plucky,
I am feeling caught forever in my hamster reel.

Ovo je krasno, vam' sve je jasno,
pa recite: koji je smisao mog životnog
truda?

Posve bezbrižno, naoko smiono,
ko da sam zauvijek uhvaćen u kolu tom.

This is delightful, you are insightful,
Don't you find the hamster kind are
chivalrous and mighty clever?

Hamsters are jolly, given to folly
I am feeling drawn to climb the hamster
wheel again

Round and round, and on the wheel forever
Drifting, shifting, floating like a feather,
Spinning, gliding, whirling out of pleasure,
This delights the simple hamster soul.

And round and round, and on the wheel forever
Drifting, shifting, floating like a feather,
Spinning, gliding, whirling out of pleasure,
As I claim the final hamster goal.

Round and round and -

I'm a hamster in a wheel, in a wheel, in a wheel,
Exercising my free will, my free will, my free will,
Keeping on an even keel, even keel, even keel,
I will do what I will do, oh, what I do I will.

Hamster feet forever turning
Hamster ears forever burning
Hamster mind forever churning
Going at full tilt!
Hamster paws for pause are yearning
Anyone could do with learning
Do you feel the slightest hint of guilt?

- and round and -

Hamster wheel forever turning
Hamster ears forever burning
Hamster mind forever churning
What has life in store?
Hamster paws for pause are yearning
Anyone could do with learning
Everything remains much as before.

- and round and -

I'm a hamster in a wheel, in a wheel, in a wheel,
Exercising my free will, my free will, my free will,
Keeping on an even keel, even keel, even keel,
I will do what I will do, oh, what I do I will.

Ovo je krasno, vam' sve je jasno,
nisu l' hrčci plemeniti i izrazito pametni?
Vesele ćudi, pomalo ludi.

Vuče me da popnem se na kolo ponovno.
Sad ukrug, na kolu bez prestanka,
brzam, lebdim i od pera bolje,
vrtim se, klizim do mile volje,
hrčkovu dušu veseli to.

Sad ukrug, na kolu bez prestanka,
brzam, lebdim i od pera bolje,
vrtim se, klizim do mile volje,
dok težim konačnom cilju svom.

Ukrug, ukrug!

Hrčak sam u kolu ja,
u njem volju vježbam sam,
ravnotežu držat znam,
činit ću što želim ja, što želim činim sad.

Bez prestanka noge jure,
bez prestanka uši gore,
bez prestanka um se puši,
ovaj tempo nema prag.
Šapicama predah treba,
učenje je dar nam s neba,
osjećate l' krivnje barem trag?

Ukrug, ukrug!

Bez prestanka noge jure,
bez prestanka uši gore,
bez prestanka um se puši.
Što život još donijet će?
Šapicama predah treba,
učenje je dar nam s neba.
Sve po starom ostaje.

Ukrug, ukrug!

Hrčak sam u kolu ja,
u njem volju vježbam sam,
ravnotežu držat znam,
činit ću što želim ja, što želim činim sad.

Johann Strauss mlađi

An der schönen blauen Donau (Na lijepom plavom Dunavu); (1867.)

Stihovi: Franz von Gernerth (1821. – 1900.)

Prijevod: Sead Muhamedagić

Donau so blau, durch Tal und Au
Wogst ruhig du hin,
Dich grüßt unser Wien,
Dein silbernes Band
Knüpft Land an Land,
Und fröhliche Herzen schlagen
An deinem schönen Strand.

Weit vom Schwarzwald her
eilst du hin zum Meer,
spendest Segen allerwegen,
ostwärts geht dein Lauf,
nimmst viel Brüder auf:
Bild der Einigkeit für alle Zeit.

Alte Burgen seh'n
nieder von den Höh'n,
grüßen gerne dich von ferne,
und der Berge Kranz,
hell vom Morgenglanz
spiegelt sich in deiner Wellen Tanz.

Die Nixen auf dem Grund
Die geben flüsternd kund
Was alles du erschaut
Seitdem über dir der Himmel blaut.

Halt an deine Fluten bei Wien,
es liebt dich ja so sehr,
du findest wohin du magst ziehen
ein zweites Wien nicht mehr.

Du kennst wohl deinen Bruder, den Rhein,
an seinen Ufern wächst herrlicher Wein,
dort auch steht bei Tag und bei Nacht
die feste, treue Wacht.

Das Schifflein fährt auf den Wellen so sacht
Still ist die Nacht, Liebe nur wacht,
der Schiffer flüstert der Liebsten ins Ohr,
dass längst schon sein Herz sie erkor.

Nun singt ein fröhliches, seliges Lied,
das wie Jauchzen die Lüfte durchzieht.
Und zum Schluss bringt noch einen Gruß,
unsrer Donau, dem herrlichen Fluss.

Dunave plav, kroz dol i gaj
mirno tečeš sveđ,
kliče naš ti Beč;
srebni trak je tvoj
zemalja mnogih spoj,
a srca kucaju vedra
na obali prelijepoj.

Od Schwarzwalda dalekog
put mora hrliš svog,
tvoj blagoslov dar je svima;
na istok tečeš ti,
svud bratstvo pronosiš,
slika jedinstva za vremena sva.

Vile na tvome dnu
veselo šapuću
sve što si vidio,
otkako plav je nad tobom svod.
Kod Beča se zaustavi,
on silno voli te;
i kamo god se uputiš,
nać nećeš drugi Beč.

I sestru Rajnu zacijelo znaš,
uspijeva uz nju divno vino baš;
tamo svaku noć i dan
straža je odana.

Valima brodić lako nošen je,
noć tiha je, tek ljubav budna je,
na uho brodar dragoj šapnuo,
da srce nju je već odabralo.

Pjevajte sada pjesmu veselu,
da kao poklik zrakom zvoni svud.
Pridružite se najzad pozdravu,
predivnoj rijeci, našem Dunavu.

